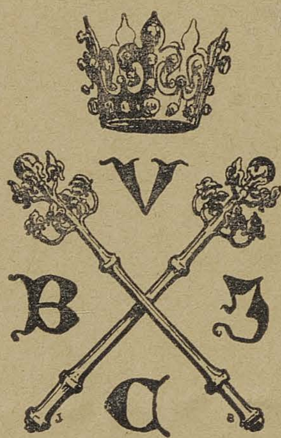

V
B J
C

06 1/2p6t

…ocesów III

…manus – Sollohub

… Sorocyna – Pankowski – Chreptowicz

3. Pióro – Żaba.

4. Prozyna.

5 Przysiecki. Zdrojewski. Hornowski. Kaminiewicz.

6. Hoppowski – Zakrzewski

7. Mysuyński – Terlecki – Zaborowski

8. Sanguszko – Moszewicz – Piotrowski.

9 — —

10. Dominikanie – Szamocki – Kotyliński.

11 Czartoryski – Cystersi.

12. Smyski – Rembowski

13 Niemcewicz – Cystersi.

14 — Rembowski

15 Rembowski – Czartoryski.

16. Swięcanowski – Rembowski.

17 Rembowski – Niemcewicz.

18. Smyski – Cystersi. Kurcewski –

19. Basz – Zdanowicz – Poziemkowska.

20 Chojecki Tomkowicz

21 — — Chojecki.

22 Muraszko – Kownacey

23. Chojecki – Jankiewicz – Bogusławski.

24. — —

25 [Chojeccy.

26. Tomkowicz – Chojecki.

27. Korsak – Laskarys – Tyszkiewicz – Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys – Tyszkiewicz Horain.

30. Zabiełło – Laskarys –

31. Horain. Plater. Laskarys.

32. — —

33. Laskarysowie.

34. Laskarys – Makowiecki.

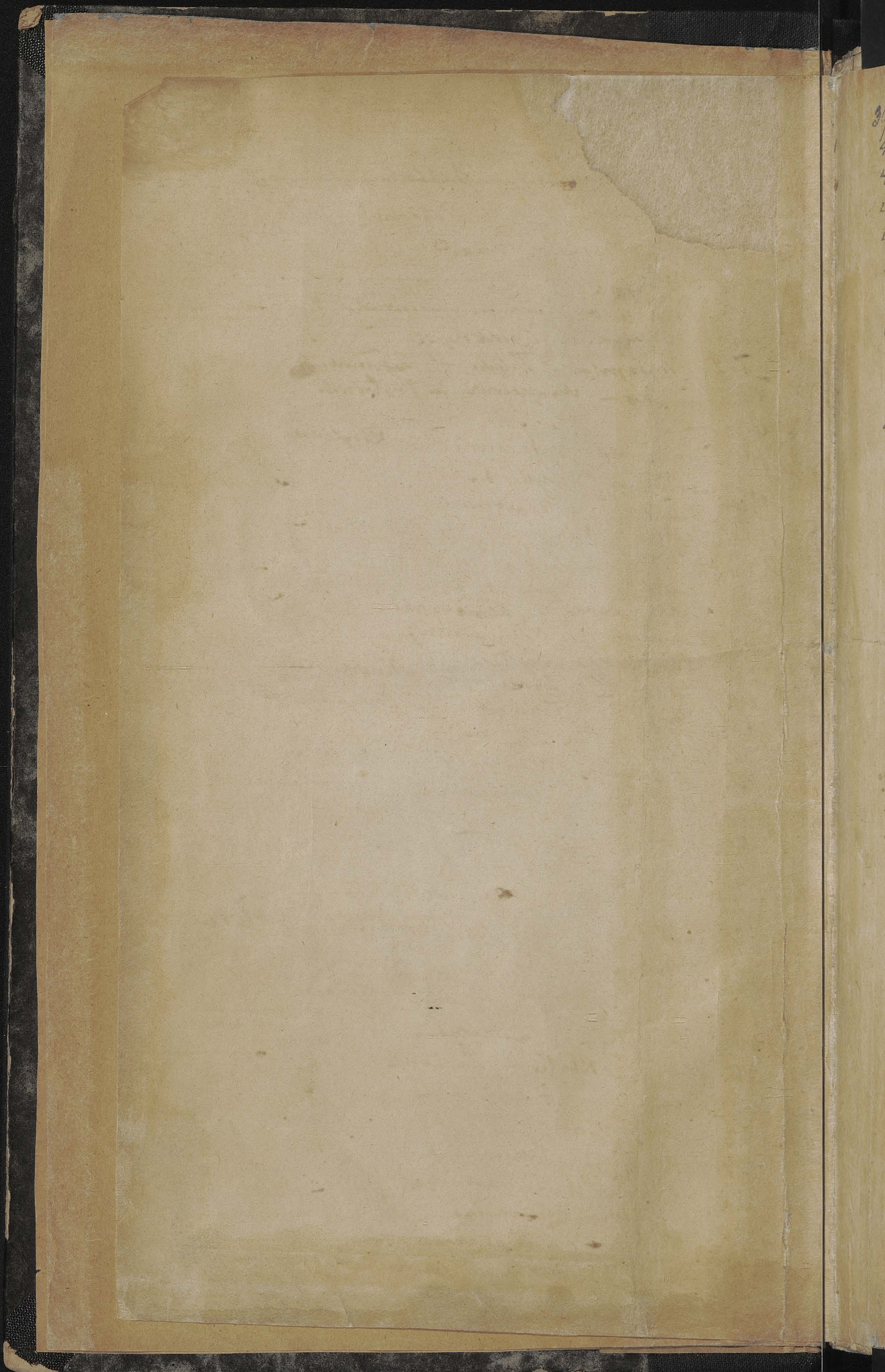
35. Radziwiłł – Laskarys.

36. Korsak – Laskarys.

37. Plater – Laskarys.

Juszkiewicz – Gorgmata – Sorokas

38 –

39 – Benedyktynki – Bukarewicz.
40. Bohurewicz – Wołłowiczowna –
41. — —
42 — —
43. Pękalski – Puciata.
44. Alexandrowicz. Kopelowicz. Domanicki – Tepter .
45 — —
46. Maleszewski – Bernardynki.
47 — —
48 — —
49. — —
50 – Łaniewski. Mokrzecki.
51 — — Nowicewicz.
52. Urbanowicz – Mokrzecki
53 Łaniewski – Mokrzecki.
54. — —
55 Jelscy – Czwiński.
56 Janowski – Wołodkowicz.
57. Oskierkowie – Sinkiewicz – Niezabitowski.
58 Tuhanowski. Sinkiewicz Oskierko Korwyn.
59. — —
60 — —
61. Niezabitowscy.
62 — — Sinkiewicz.
63 — —
64 — — Tuhanowski.
65 — — Wolan.
66 — —
67 — Tomaszewicz.
68 — Tomaszewicz
69. Oskierko.
70 Tuhanowski – Sinkiewicz – Oskierko.

S P R A W A

WW. JPP. Leopolda y Anny z Boguſzow Oskierkow Sędziow Prezyduiących Ziem: Mozyr:

z WW. JPP. Staniſławem tylko względem Starſzeńſtwa Małżeńſkiego, a Józefą z Baranowiczow 1mo: Niezabitowską Generałową, a teraz Szukiewiczami Rotmiſtrzami Gwardyi Karabinier: Wóyſk W. X. Litt: Stefanem y Janem Niezabitowskimi Generałowiczami Wóyſk W. X. Litt: Michałem y Tereſſą z Suchodolskich Szukiewiczami Porucznikami J. K. Mci.

O powrócenie W W. Sędziow do Poſſeſyi Folwarku Ladzinek ze Wſią Ladziną, wedle Prawa zaſtawnego y intromiſſyi.
O ubeſpieczenie teyże ſummy natychże Ladzinach in prioritate przeciw wſzyſtkim Pretenſorom zeſzłego Niezabitowſkiego, y razem teyże Poſſeſyi usquæ ad exolutionem plenariam.
O ulokowanie ſummy na Maiętności Horce za niefruktyfikacią z Ladzinek należącey, biorąc proporcyą z Praw Arędownych także ante omnes creditores
O Sądzenie expenſu Prawnego.

§§

Na opłacenie długow na Folwark Sangwinowſzczyznę czyli Ladzinki attinencią od Horek, z kilką Wſiami Horeckiemi od dawnych czaſow zaciągnionych, zeſzły Staniſław Niezabitowſki Generał Leut: Wóyſk W. X. Litt: u WW. Oſkierkow Sędziow wzioł y pożyczył czer: złł: 1000. a opłaciwſzy te długi, natenże ſam Folwark Ladziny ze Wſią Ladziną wydał Prawo zaſtawne roczne z ſwoim podpiſem y Evictionaliter za Zonę piſząc ſię, a in caſu nieokupna od trzech do trzech lat po ſobie idących aż do opłacenia ſummy Poſſesſią zawarował.

1774. Marca 19. Prawo zaſtawne z Liſtem na przyznanie.

Doprowadzaiąc do ſkutku takowe Prawo Niezabitowſki podał WW. Sędziom w Poſſeſyą takowy Folwark, y Jenerałowi zaintromitować kazał, który za rekwizycyą oczewiſtą ſamego Aktora do Poſſeſyi Sędziow wwiązał w niedziel trzy po Prawie.

1774. Aprila 12. dattna, a 25. circa acta Ziem: Słonim: zeznana Intromiſſya składa ſię.

Dla nie zręczności takowey Poſſeſyi co do jey Ekonomiki od Poſſeſyi rezydencyonalney WW. Sędziow w Powiecie Mozyr: ſytuowaney, ażeby ſzkody w zaocznym goſpodarowaniu niemieli, na żądanie Niezabitowſkiego puścili mu takowy Folwark Arędą rocznie po opłaceniu ſummy za Arędę umowioney.

Na terminie to ieſt w Rok gdy ſumma zaſtawna oddaną niezoſtała, w trigennium wedle warunku Prawa wſzedłſzy Sędziowie znowu co ro-

rocznie Arędą wypuſzczali Niezabitowſkiemu aż do Roku 1779. tego ſą świadectwem Prawa Arędowne, y kwity z ſummy za Arędę opłacaney wydawane, które w Ziemſtwie produkował Niezabitowſki, y teraz złożyć powinni Sukceſſorowie, a których kopie czytaią ſię od 1775. do 1779. Roku.

W Ru 1778. Marca 20. oſobno wziol Niezabitowſki czer: złł: 50. u Sędziego y wydał kartę z ewikcią na tychże Ładzinach.

Przez ten wſzyſtek czas nikt do Poſſeſyi Sędziow niemiał Prawa, y nieczynił przeſzkody, ſpokoynie poſſyduiąc co rocznie Sędziowie, o Arędę czynili umowę.

Nieotrzymali tey Poſſeſyi tylko wedle reguły Prawa, weſzli do Poſſeſyi za Intromiſſyą w właſnym Ziemſtwie, gdzie Dobra leżą, jak Prawo każe zeznaną, weſzli oczewiście, nicht iey czynienia niebronił, nikt niebył na ten czas onych Poſſeſorem tylko ſam Niezabitowſki, a od tego za Intromiſſyą obieli Sędziowie, ten ſam przy w wiązaniu był oczewiście, w lat kilka utworzone potym pretenſie, y kweſtye ruſzyć Poſſeſyi legalney mocy już niemaią.

Poſſeſyi co ieſt dowodem? Intromiſya; a ta gdy ieſt, uſtaie wſzelka kweſtya pierwſzości Poſſeſyi, kiedy ta Intromiſſya kweſtyonowaną w czaſie przyzwoitym od nikogo niebyła,

W oſtatnim terminie Arędy to ieſt 1779. Marca 19. gdy Sędziowie po expiracyi Arędy powracali do Poſſeſyi, w ten czas Niezabitowſki niebiorąc daley Arędą, niedopuścił Zaſtawnikow do ich właſney Poſſeſyi, a przeto expulſyą dopełnił, zapozwany o to wraz do Grodu Słonim: zoſtał.

1779. Maia 1. dnia Pozew.

Po zapozwaniu na prożbę oboyga Niezabitowſkich gdy przypadła Sprawa dnia 9. 7bra zapiſana zoſtała godzina w nadzieię przyrzeczoney za Prawem ſatysfakcyi.

Dnia 20. 7bra za przypadnieniem Sprawy, znowu wzięta zoſtała godzina do Roczkow przyſzłych.

Dnia 5. Xbra także zapiſana godzina do 13. Xbra a na tym dniu do przyſzłych Roczkow iterum zapiſana godzina.

W Ru dopiero 1780. Maia 5. kondemnata już otrzymana na Niezabitowſkiego, po tylu przewłokach ugody przez Niezabitowſkich obiecywaney.

Za ktorym Dekretem Kontumacyinym użyty Urzędnik na terminie z Obwieſzczenia gdy ziechał do Ładzinek dla uczynienia exekucyi a czyli reindukcyi, niezaſtał nikogo innego w Poſſeſyi tylko ſamego Niezabitowſkiego, nikt niebronił exekucyi czyli reindukcyi tylko ſam Niezabitowſki, bo do tego czaſu; iako do Poſſeſyi należney Oſkierkom, nikt niemiał Prawa, nikt nierościł pretenſyi, nikt niebronił Intromiſſyi, nikt niebronił potym exekucyi Urzędowey. Słowa liſtu Urzędniczego świadczą: *Lecz przeciwiąc ſię takowemu Dekretowi y Prawu WJP. Staniſław Niezabitowſki Generał Leut: takowey exekucyi ſprowadziwſzy ludzi rożnego Stanu przy zataraſſowanych wrotach fortiter bronił.*

1780. Junii 26. Liſt poieździy WJP. Suchodolſkiego Sędziego Grodz: Słonim:

Wſtrzymuiąc znowu takowy proceder o Poſſeſyą Ładzinek dobrze ſobie wiadomy W. teraz Szukiewiczowa już piſanym własną ręką liſtem przyrzekła niezawodne ſummy na terminie oddanie; a to ieſt przyiela y ratyfikowała ten ſwóy obowiązek przez Męża za nią evictionaliter opiſany: ſama wyznała ſiebie być do opłacenia powinną. Cały liſt taki.

„ Przy ſłabości ciężkiey Męża mego, unižam mię do nóg WW. MP. „ D. z prożbą, abyś tę łaſkę uczynić chciał dla nas w ſtrzymaniu

„ niu się z procederem znami , gdyż z umiarkowania Męża me-
„ go między Synami, spadł ten dług WMć P. Dobr: na Schedę
„ Syna mego, gdzie ja z Synem moim składaiąc u nog WMć P.
„ Dobr: z prożbą, abyś wstrzymawszy proceder swoy, a był
„ cierpliwym do terminu należącego ; która summa niezawo-
„ dnie oddana będzie, o którą instancyą obligowałam i WJP.
„ Chorążyca, aby chciał mię uwiadomić o łasce WP. Dobr: i je-
„ go samego ręki pomyślney dla siebie oczekiwać będę, sama
„ mię z Synem moim zniżaiąc &c.

1781. Maia 5. List datowany, a Junii 5. w Ziemstwie Mińskim aktykowany.

Z tego Listu *ten pierwszy dowod*, że wiedziała o tym długu, o Possessyi jawney Ladzinek, i o procederze o to, o sprowadzoney Exekucyi, a przez ten wszystek czas nie czyniła żadnego pretextu do Ladzinek, Manifestu nie zaniosła przeciw Intromissyi Sędziego o krzywdę swoim mniemanym Zapisom, których teraz żąda skutku.

Drugi dowod: że ten dług uznała za swóy i Syna swego, sama przyrzekła onego opłacenie: sama to tym pismem swoim być długiem zaręczyła i ubespieczyła: przez ten List odstąpiła skutkow zapisow swoich; gdy opłacić sama przyrzekła, a zatym zgodziła się eo ipso in casu nieopłacenia, na powrót do Ladzinek na mocy Prawa zastawnego.

A tak te zaręczenie, te upewnienie uczynione na piśmie jako własnego długu wypłacenia na terminie, pociągnęło Sędziow do wstrzymania proceduru, jaki cofali i pierwiey zapisuiąc na godzinach: bo już pewnymi byli za taką rękoymią swojey własności, gdy już od oboyga Niezabitowskich na bespieczenstwo mieli pismo.

Te wstrzymanie Procederu to uczyniło, że drudzy Kredytorowie JP. Szukiewicz, Tuhanowski &c. te Ladziny do Possessyi WW. Sędziow należące, pod ich Intromissyą zostaiące, swojemi przewodami ucis̄kać poczęli, a osobliwie JP. Szukiewicz część onych obiął za Tradycyą.

Po takim zaręczeniu i przeięciu się długu, teraźnieysza W. Szukiewiczowa z Mężem swoim na ten czas Niezabitowskim, i Synowie z Oycem na krzywdę Kredytorow idąc, uformowali między sobą do tegoż Maiątku pretensye, i przypozwawszy niektórych Kredytorow do Ziemstwa Słonimskiego, uzyskali to u tego Sądu że między nich samych podzielony został cały Maiątek, a Kredytorowie zostali bez skutku, i WW. Sędziom Possessyą ich legalną zabrali między siebie. Stanął taki Dekret oczewisty

1781. 8bra 24. którego niesprawiedliwości rozstrząśnienie następuie takie:

Pierwsza była Kategorya JP. Stefana Niezabitowskiego Generałowicza o summę 20,000. przez Generała Zenie swey z Domu Makowieckiey (z którey Generałowicz rodzi się) darowaną Dokumentem przedślubnym i w Magdeburyi Wileńskiey przyzn: 1757 z Ewikcyą na Ladzinach.

Ten Dokument zły nayprzód jest dla tego, że postanowiony i wydany przed Szlubem, a jakich wydawać Prawo w Art: 2. z Rozd: 5. zabroniło, i one pro nullis ogłosiło, gdyż tylko stanowić zapisy same reformacyine postanowiło, nie zaś darowne jak tu pisze jakie, które oraz wyświeca nie dług ręczny, ale darowny.

Powtòre: ten Dokument do Akt właſnych Słonimſkich nie przenieſiony, żadney mocy mieć nie mógł i niemoże przeciw Kredytorom, jako w zataieniu będący, bo dla tego przenos Prawo naznaczyło i dla tego nullitatem założyło nieprzenieſionego, żeby Obywatele nie zdradzali ſię na ſwoich Maiątkach.

Potrzecie: ten jako dar nie jeſt długiem Poſſeſſyonalnym i ſpectat tylko ad hæreditatem, i gdyby wolne były dobra: toż znowu, że taż Makowiecka Dokumentem w Roku 1762. datowanym i przyznanym w Trybunale odſtąpiła tego daru, i cały ſwòy Maiątek, a to jeſt posag należny zapisała Mężowi, obliguiąc Męża żeby z Oyczyſtey miłości nie oddalał dzieci.

Druga pretensya była jego o 4000. Tal: posagowych, które Dekret Duchownego Trybunału w Roku 1763. zapadły, na termie 1764. Mar: 4. opłacić nakazał.

Ta ſumma nie odebrana, bo jak umarła Zona jeſzcze przed tym Dekretem umarła: Bracia takowey ſummy nie wydali, jako nie reformowany: zoſtała ſię ona przy Braciach pro re teraźnieyſzego Syna: żadnego nie złożono dowodu, żeby odebraną była na Ziemſtwie, ròwnie i teraz nie złoży ſię, a ktòrą ròwnie taż Makowiecka Mężowi zapisała powyżey wzmienionym Dokumentem.

Te obie jedną za zapisem darownym, a przez Prawo nullitati podległym, tę drugą nieodeb'aną, a obie odpisane na wzaiem przyſądziło Ziemſtwo nieſłuſznie i ulokowało na L'dzinach zabeśpieczaiąc do póty Poſſeſſyą, aż te ſummy przez kogokolwiek zoſtaną opłacone.

Ze oboje ſummy: nie poſſeſſyonalne (żeby były i pewne jak nie, i żeby nie były odpisane) nie maiące Ewikcyi na Ladzinach, a oſobliwie drugą; nie miały Prawa otrzymywać lokacyi na Ladzinach jednych, ale na całey Horce.

Tym więcey naruſzać niewolno było i zaymować Ladzinek, pod poſseſſyą poddanych Sędziow; pod ich Intromiſſyą będących: i przeznaczać dla tey ſummy, która była ręczna nie poſſeſſyonalna; i którey lokacya na wolnych Dobrach niczyią poſſeſſyą nie zaiętych, jakiemi jeſt Horka, naſtępować była powinna.

Zaſtawna Sędziow Poſſeſſya była ſześcio-letna, a ta wedle Konſt: 1588. i Art: 11. z Rozd: 7. naylegalnieyſza in prioritate, Jey poruſzać i odbierać za zapiſem ręcznym, też Prawa zakazały.

Jakąż mocą odebrana zoſtała Sędziom Poſſeſſya ta legalna? za Dokumentem darownym, ręcznym, illegalnym i odpisanym, kiedy Prawa Zaſtawnika in prioritate poſtawiły, i nawet odebrana i oddana Generałowiczowi, bez Pozwu i Aktoratu jego z Sędziami.

Oyciec był Aktorem tey summy wedle odpisania Zony, bo ten przedſzlubny Dokument oſtrzegaiący branie od Zony Zapisow; wolności zapisania nie mógł tamować, jako przed ſzlubny, a zatym przeciw Prawu poſtanowiony: Oyciec obowiązany zoſtał nie oddalać Syna z miłości Oyczyſtey, ale nie zoſtał ścieśniony oną roztracić, jak i roztracił, bo to do woli jego należało, a prócz tego zoſtawił dla Synow Dziedzictwo w nadgrodę tego.

Jakkolwiek bądź w ten czas gdy ſprawa była z Oycem, więc tym ſamym pod życiem Oyca tego poſiadać i wygrywać Syn nie mógł: a jeſzcze żeby Zaſtawnikowi jego legalną odbierał poſſeſſyą, jako nie wolnie Dekret Ziemſki przeznaczył.

Tym więcey teraz gdy Generałowicz jeſt razem Dziedzicem i Preтенſorem; a zatym będąc Dziedzicem, nadgradza tę ſwoią choć nie

Jeſtże to ſprawiedliwość, żeby jeden Kredytor zupełną odbierał ſatysfakcyą, a drugi ginoł na wſzyſtkim, wſzakże to natura właściwa taxy umieścić każdego na procencie y części Dóbr proporcyonalney ſummie.

Dla tego ten Dekret tylko naſtąpił, aby ubeśpieczyć Niezabitowſkich y tak ſię ſtało, aby ſwoim wyrokiem ukrzywdzić Kredytorow, y tak wypełniło ſię.

Dług jeſt naypierwſzy Sędziow, bo poſſeſſyą tylo letnią wſparty, to intromiſſya, y kwity z arędy dowodzą: więc lokacya dla niego naypierwſza należy, bo taki dług poſſeſyonalny prawo in prioritate ante omnes oſtrzega: bo drugich pretenſye, niezaſzczycone poſſeſyą, poprzedzać lokacyi nie mogą.

Jeden ſzczęśliwy zoſtał JP. Szukiewicz Porucznik w ſtopniu Mogilnickiego za przelewem idący, któremu y dług cudzy ſądzono na Niezabitowſkim, y dano mu część poſſeſyi w Ladzinach, z teyże poſſeſſyi należney Sędziom.

A to tak Mogilnickiemu, była winna za Obligiem złch 1300 od Tereſſy z Frąckiewiczow, Baranowiczowey Strażnikowey Polney W. X. Litt: Matki teraznieyſzey Szukiewiczowey: ten dług właściwie należy do deportowania przez Szukiewiczową jako Córkę, która poſag od Matki wzięła, dla tego ſądzono na Niezabitowſkim y Dobrach jego ten dług, że on liſtem obowiązał ſię opłacić.

Obowiązek z jakiey okoliczności przyięty, tylko z racyi Córki y wzięcia poſagu, z którego podioł ſię opłacić; otoż ten dług gdy reguluie ſię do ſamey terazn: Szukiewiczowey, więc z jey ſummy poſagowey powinien był do opłacenia być przeznaczonym; albo kiedy ſądzono na Niezabitowſkim, to via repetionis, z jey ſummy te quantum powinne było być wytrącone: takim tedy długiem cudzym uciśnione zoſtały Dobra, y zaięta poſſeſya Sędziom należna: ten dług choć nie poſſeſyonalny: przecież otrzymał lokacyą, a poſſeſyonalny zoſtał bez ſatysfakcyi.

Byliby Sędziowie przywiedli do końca nawet ſam proceder, żeby na obligacyą, na godzinach nie był zaſtanawiany proces, żeby nie upewniła Szukiewiczowa: że ona ſama opłaci.

Teraz więc jeſt z ſamą W. Szukiewiczową rzecz na Trybunale, ona jeſt obiektem odpowiedzi, ona obowiązana do opłaty takowey ſummy, na jey maiątku oney repetycyą znaydować powinni przez ſprawiedliwość Sędziowie, bo to jey piſmo zaręcza.

Y o to mocą apellacyi podaie ſię do ſprawiedliwości Trybunału w tey jawney uciążliwości z Dekretu doświadczoney Prożba y Pozwy.

wna część Possessyi należeć powinna, Szukiewiczowa, która za swymi zapisami żeby i legalnemi iak nie, co tylko trzecią część dzierżeć powinna: trzyma wszystko, a reszta oddana Generałowiczowi.

Excypowany został Folwark Dubiny i ci 4. Poddani, ale go jednak nikomu Dekret nie naznaczył do possydowania, a zatym pomimo Excepcyą przy niey bez Dekretu został.

§.

Gdy przyszło do Kategoryi WW. Sędziow, Ziemstwo nie powróciło do Possessyi Ladzinek Sędziow, która im za prawem Zastawnym na mocy Intromissyi via reinductionis należała, ale ulokował Generałowicza, nie wolnie, jak się o tym już opowiedziało.

Niedano Sędziom nigdzie żadney Possessyi, nie umieszczono ich na Horce równie z Generałową, którey całość Possessyi niesłusznie nadano, która nie dała przysięgi na Ziemstwie, aby niewiedziała o długu Sędziow, bo to było pod jey okiem, bo w Horkach były stanowione Kontrakta aręndowne, bo w jey oczach czyniona była Intromissya do Folwarku Ladzinek, który równie choć niewolnie pod jey zapisy był poddany, więc sama dobrowolnie zgodziła się na zaciągnienie tego długu, sama pozwoliła dla niego lokacyi possessyonalney, nawet tym czasem mówiąc, na rzeczy pod jey zapisy ulegaiącey: a zatym nie powracaiąc Sędziow do Ladzinek należało równą część podać w Horce na skutek Intromissyi, na skutek sameyże woli W. Szukiewiczowey, która zezwoliła na Possessyą Sędziow, która nie manifestowała tey Possessyi nigdy: a tak Intromissya została bez skutku.

Nie dano rezolucyi na List Szukiewiczowey, przez który ona ten dług Sędziow, wyznała być swim długiem, przez który sama przyrzekła opłacić, na to prosiła wstrzymania procederu: a mimo który teraz, ani opłatu, ani possesyi nie maią Sędziowie.

Zeby więc tak mocne były (jak nie są) pretensye Szukiewiczowey; to raz że temi zapisami nakrywać nie może całey possesyi: ale jako w sprawie konkursu, wszyscy muszą być lokowani Kredytorowie za istotne summy, więc y ona ad proportionem lokacyą zyskać tylko powinna: nakrywać dożywociem znowu nie może, bo za nie summa determinowa: a co wszystko tylko samą lokacyą secundum proportionem czyni sprawiedliwą, nie zaś żeby ona jedna, a nikt inny nieodebrał proporcyonalney schedy: jak niesprawiedliwie uczyniło Ziemstwo ią tylko jedną lokuiąc.

Tym więcey, że ten dług został jey własny, ona go za własny swoimże pismem rekognoskowała; więc ona opłacić go powinna, a repetycyą onego razem znaydować powinna na Sukcessorach y teyże Horce, albo jako jey własny z nią razem, na jedneyże umieszczony być powinien possesyi, a tym sprawiedliwiey, gdy possessyą mieli własną Sędziowie bez kwestyi, jak świadczy intromissya, jak list upewnia, a te oba pisma niezamanifestowane: in tempore.

Cóż się stało? o to umieszczono dług Sędziow supra hæreditatem Horki y dalszych attynencyi, nie dano im nawet Folwarku Dubiny y 4. Poddanych, które excypowane nawet zapisami.

Jest-

nie słuszną pretensyą tymże dziedzictwem, i być Pretensorem razem do lokacyi nie może: a kiedy zrzeka się dziedzictwa: więc idąc ad concursum i do taxy, poprzedzić Zastawnika w lokacyi i mieysca mu odbierać nie może, któren jest prior, wedle Praw którego summa jest rękodayna possessyą autoryzowana, a tu tylko dar, i to już nullitali podległy.

Druga summa jakby posagowa, ta raz że nie odebrana; powtòre nie ma opisaney żadney Ewikcyi na Ladzinach: dla czegoż została nayprzòd sądzona bez żadnego dowodu, a potym lokowana na Ladzinach pod Possessyą Sędziow pierwszą będących, kiedy ona na wolnych Dobrach to jest Horce żadną Possessyą Kredytorską nie zaiętey lokować się jużby była powinna, kiedy jest pierwszą pretensyą od pretensyi W. Szukiewiczowey: kiedy Horka ròwnie i jey Intromissyą nie zaięta.

Druga Kategorya była W. Szukiewiczowey, ktòra wniosszy złch 35,000. otrzymała Zapis z Reformą na 70,000, i pro prætio dożywocia złch 30,000. od Męża swoiego z lokacyą na całey Horce oprócz Folwarku Dubiny i 4. poddanych w Dowgiałowiczach.

Urościła oraz, że oprócz tey summy jeszcze wniosła pośledniey 14,000. jaka pretensya bez dowodu wniesiona.

Sąd Ziemski nie tak jak w Sprawie Konkursowey, ale jakby w sprawie Sukcessorow te obie summy wnioskowe, i tę idealną reformacyiną, i te pro prætio dożywocia zasądził, i w tey summie ubeśpieczył na całey Horce teraźnieyszą Szukiewiczową, zostawuiąc istotnych Kredytorow na powietrzu.

Zapisy nayprzód reformacyine, nie daley rozciągaią się, jak tylko do trzeciey części Dóbr Męża: i na całości Dòbr reformy opisywać nie wolno, ale żeby trzecia część nie wyròwnywała wniesieniu, Rodzice inne Dobra za ten posag kupić powinny: tak Art: 2. z Rozd: 5. postanowił: więc i sam zapis jako przeciw Prawu, nie słusznie obiął całe Dobra: i Dekret ròwnie rozciągnął je na całości z krzywdą drugich Kredytorow i z krzywdą Prawa.

Reforma, i prætium dożywocia, ważne tylko są przeciw Sukcessorom, żeby z nimi samemi o to rzecz była, żeby Dobra były wolne: więc lokacya tych obu summ, i opłat onych przez Sukcessorow, byłby należny żeby oni chcieli Dobra posięgnąć.

Lecz tu gdy jest Sprawa między Kredytorami, gdy jest konkurs: jakażby to była sprawiedliwość żeby imaginacyine, a nie rękodayne summy, miały iść w komplet pretensyi, i zaymować mieysce i Possessyą dla drugich Kredytorow należne: kiedy tu to co kto dał odebrać powinien; albo w proporcyą być umieszczonym.

Realney tedy summy nie więcey jest jak tylko 35,000. która do lokacyi z Kredytorami należy, bo ta wniesiona, ta iest ręczną; więc ad proportionem oney dać należało Possessyą, druga nawet summa, to jest 14.000. jest dopłacona in vim tych 35,000. na które reforma dana: bo w ten czas po jey opłaceniu dane zostało zrzeczenie; więc jedna summa dwa razy sądzona, i nawet bez dowodu i przysięgi jakich pretensyi niesłuszność za złożeniem tych Dokumentow przez stronę okaże Replika, a teraz uciążliwość wyroku wsprawie Kredytorskiey każdy poznaie, bo Żona i Dzieci ulokowane, oni possyduią, a Kredytorowie bez satysfakcyi zostali, którzy istotnie dali pieniądze, którym też rówwna

